
Studenti PedF UK předvedli podkrkonošskou lidovou hru se zpěvy. Za zápočet

---

Studenti katedry české literatury PedF UK odehráli 20. dubna 2010 premiéru a (zatím) zároveň derniéru Komédie o Felsenburkovi, slavném rytíři. Stylové zázemí spleení s klenutými stropy jim poskytl Farní klub při kostele Panny Marie Sněžné v Praze. Nastudování představení nebylo jen kratochvilnou záležitostí, ale splněním povinnosti pro udělení zápočtu v semináři vedeném PhDr. Milošem Sládkem.

V den premiéry se zkoušelo až do poslední chvíle, neboť herci sice uměli své party, ale v prostředí klubu se ocitli poprvé. Bylo tedy nutné na poměrně stísněném jevišti natrénovat příchody, odchody a přesuny rekvizit. Vše dirigoval vedoucí semináře Miloš Sládek, který kromě úlohy režiséra ztvárnil postavu jednoho z duchů, fungoval jako nápověda i pokladník.

Začátek představení měl lehce cimrmanovský nádech. V úvodní „přednášce“ Miloš Sládek osvětlil divákům historii hry a snažil se je připravit na to, co je vlastně čeká. „Když mám tu dnešní hru uvést, je mi vás, pravda, trošku líto, protože uvidíte jednu z nejhůře napsaných her sousedského divadla, jaké kdy vzniklo. Navíc ji uvidíte v provedení naprosto nezkušených herců, až na několik výjimek, a v režii naprosto diletujícího režiséra, tedy mě. Připravte se tedy na to, že to nebude to, co jste očekávali. A to jste možná neočekávali nic.“

Hra vznikla na základě knížky lidového čtení Rytíř Felsenburk aneb Vysvoboditel 12 duchů zaklených. Německý námět si autor Josef Kramář (tkadlec a voják z Pasek nad Jizerou) převedl do češtiny sám, ovšem ne zrovna kvalitně.

Představení se poprvé odehrálo v Pasekách a zmiňuje se o něm ve svých pamětech i Věnceclav Metelka. „Metelka je k plodům lidové kultury většinou velmi shovívavý, k tomuto představení příliš shovívavý není. Píše o něm v podstatě s despektem,“ vysvětluje Miloš Sládek a upřesňuje: „Jeho čeština je strašná. V některých větách je jen infinitivní sloveso. To na divadle nejste zvyklí slyšet. Není to tedy, že by herci neuměli česky, oni se drží textu!“

I když si diváci moc pozitivních informací o představení nevyslechli, určitě se všichni v průběhu hry dobře bavili. Herci se obstojně poprali se složitým textem, případný výpadek paměti zachránila nápověda. Ozdobou představení byla bezesporu postava blázna, kterou ztvárnil Josef Vencel, student 1. ročníku magisterského studia obor bohemistika – základy společenských věd. Kromě komediálního talentu je u něj možné najít i jisté divadelní zkušenosti, i když jeho první postava na střední škole byla ještě nemá.

(Lucie Kettnerová)